

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการทดลอง

5.1 สมรรถภาพการผลิตของสุกรรุ่นน้ำหนัก 30-60 กิโลกรัม

การศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรในช่วงน้ำหนัก 30-60 กิโลกรัม พบว่า สุกรที่ได้รับอาหารชั้นผสมน้ำมีปริมาณอาหารที่กินต่อวันสูงกว่าสุกรที่ได้รับอาหารชั้น (อาหารธรรมดา) แม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีผลให้สุกรที่ได้รับอาหารชั้นผสมน้ำมีอัตราการเจริญเติบโต อัตราการเปลี่ยนอาหารดีกว่า ส่งผลให้มีจำนวนวันที่ใช้เลี้ยง และปริมาณอาหารที่กินทั้งหมดน้อยกว่าสุกรที่ได้รับอาหารชั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับรายงานของ Arthur (1982) ว่าสุกรชอบกินอาหารเปียกมากกว่าอาหารแห้ง เนื่องจากอาหารเปียกมีความน่ากินสูงกว่าอาหารแห้ง เช่นเดียวกับ Brent (1986) ที่รายงานว่า การให้อาหารผสมน้ำทันทีที่สามารถทำให้สุกรมีอัตราการเจริญเติบโต และอัตราการเปลี่ยนอาหารดีขึ้น แต่อาหารผสมน้ำอาจไม่เหมาะกับสุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 35 กิโลกรัม เนื่องจากสุกรอาจกินน้ำจนอิ่มก่อนที่อาหารจะมาถึง จึงควรใช้อาหารผสมที่มีโภชนาสูง และแนะนำว่าอัตราส่วนของอาหารและน้ำสำหรับสุกรรุ่น - ชุน ควรเป็น 1 : 2.7 ซึ่งขัดแย้งกับรายงานของ Partridge *et al.* (1992) โดยทดลองในสุกรหย่านม อายุเฉลี่ย 23 วัน น้ำหนักเฉลี่ย 5.8 กิโลกรัม ว่าสุกรที่ได้รับอาหารเปียกมีอัตราการเจริญเติบโต และปริมาณอาหารที่กินต่อวันสูงกว่าสุกรที่ได้รับอาหารแห้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนอัตราการเปลี่ยนอาหารและสุขภาพของสุกรไม่แตกต่างกัน

5.2 สมรรถภาพการผลิตของสุกรขุนน้ำหนัก 60-90 กิโลกรัม

การศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรในช่วงน้ำหนัก 60-90 กิโลกรัม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่าสุกรที่ได้รับอาหารชั้นผสมน้ำ จะมีสมรรถภาพการผลิตสูงกว่า ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเป็นระยะที่สุกรมีการพัฒนาระบบการย่อยได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะได้รับอาหารแบบใดและเพศใดก็สามารถย่อยได้หมด ประกอบกับในระยะนี้ความต้านทานโรคและภูมิคุ้มกันมีสูงเท่า ๆ กัน ความแตกต่างในสมรรถภาพการผลิตจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Adam (1981) ในการเปรียบเทียบผลของอาหารแห้งและอาหารเปียกในสุกรลูกผสม ลาร์จไวท์ x เบลเยียม แลนด์เรซ ซึ่งอาหารเปียกสามารถลดปริมาณอาหารชั้นต่อน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น 2-3 % อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น 1-2 % และมีเปอร์เซ็นต์ซากลดลง 1 % แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

5.3 สมรรถภาพการผลิตของสุกรรุ่น-ขุนน้ำหนัก 30-90 กิโลกรัม

การศึกษาสมรรถภาพการผลิตของสุกรรุ่น - ขุน และเพศของสุกรในช่วงน้ำหนัก 30-90 กิโลกรัม พบว่า สุกรที่ได้รับอาหารเปียกมี อัตราการเจริญเติบโตสูงกว่า และจำนวนวันที่ใช้เลี้ยงน้อยกว่า สุกรที่ได้รับอาหารแห้ง สอดคล้องกับรายงานของ Maton and Daelemans (1992) ทดลองในสุกรระหว่างน้ำหนัก 24.4-102.0 กิโลกรัม พบว่าสุกรที่ได้รับอาหารเปียกมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าสุกรที่ได้รับอาหารแห้ง แต่อัตราการเปลี่ยนอาหารไม่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ของสุกร และการจัดการเลี้ยงดู แต่สุกรที่กินอาหารเปียกจะกินน้ำน้อยลง 20-30 % เช่นเดียวกับ พันทิพา (2539) ที่รายงานว่าสุกรที่ได้รับอาหารบดเปียก จะมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่า อัตราการเปลี่ยนอาหารดีกว่าสุกรที่ได้รับอาหารแห้ง และ Hollis (1998) รายงานว่าสุกรที่ได้รับอาหารจากเครื่อง wet/dry feeder (Crystal Springs) มีอัตราการเจริญเติบโต และอัตราการเปลี่ยนอาหารดีกว่าสุกรที่ได้รับอาหารจากเครื่อง dry feeder ส่วน Quemere *et al.* (1988) ทดลองให้อาหารแห้ง (meal) อาหารเปียก (liquid) และอาหารอัดเม็ด (pelleted) สุกรน้ำหนัก 28 - 100 กิโลกรัม พบว่า สุกรมีอัตราการเจริญเติบโต เท่ากับ 703, 723 และ 776 กรัม/วัน และเปอร์เซ็นต์ซาก เท่ากับ 52.0, 52.5 และ 50.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ แม้สุกรที่ได้รับ อาหารอัดเม็ด จะมีอัตราการเจริญเติบโตสูงที่สุด แต่สุกรที่กินอาหารอัดเม็ดเป็นประจำจะเกิดแผลเน่าในกระเพาะและลำไส้อย่างรุนแรง ซึ่งสุกรที่กินอาหารเปียกพบอาการเหล่านี้น้อยมาก ซึ่งการเลี้ยงสุกรด้วยอาหารอัดเม็ดและอาหารเปียก จะให้ผลกำไรสูงสุด

5.4 สมรรถภาพการผลิตของสุกรเพศผู้ตอนและสุกรเพศเมีย

สมรรถภาพการผลิตของสุกรเพศผู้ตอนและสุกรเพศเมียนั้น พบว่า สุกรเพศผู้ตอนมีสมรรถภาพการผลิตสูงกว่าสุกรเพศเมีย แต่อัตราการเปลี่ยนอาหารของทั้งคู่มีความใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับ Tjong-A-Hung *et al.* (1972) รายงานว่า สุกรเพศผู้ตอนในช่วงน้ำหนัก 23.1-94.1 กิโลกรัม มีอัตราการเจริญเติบโตเร็วกว่าสุกรเพศเมียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) ส่วนอัตราการเปลี่ยนอาหารใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับ Patience *et al.* (1998) รายงานว่า สุกรเพศผู้ตอนมีอัตราการเจริญเติบโตเร็วกว่า สุกรเพศเมีย 8-10 %

5.5 คุณภาพซากและเนื้อของสุกร

การศึกษาคุณภาพซากของสุกร ซึ่งได้แก่ เปอร์เซ็นต์ซาก ความหนาไขมันสันหลัง และพื้นที่หน้าตัดเนื้อสัน และคุณภาพเนื้อ ซึ่งประกอบด้วย สีของเนื้อ และการสูญเสีย น้ำของเนื้อ พบว่าไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับรายงานของ Hollis (1998) ที่ว่าสุกรที่ได้รับอาหารจากเครื่อง wet/dry

feeder (Crystal Springs) และสุกรที่ได้รับอาหารจากเครื่อง dry feeder จะมีคุณภาพซากใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับ พันทิพา (2539) ที่รายงานว่าสุกรที่ได้รับอาหารป่นเปียก จะมีคุณภาพซากไม่แตกต่าง จากสุกรที่ได้รับอาหารแห้ง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University